

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Ο παροικιακός Τύπος τα τελευταία 40 χρόνια

ΜΕΡΟΣ 16ο

Η μεγάλη σύγκρουση

Ενώ η απόπειρα “εισπήδησης” του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων στην Αυστραλία προκάλεσε έντονες ανησυχίες στην ομογένεια που ήδη υπέφερε τις συνέπειες από την αποσκίρτηση των Κοινοτήτων από την Αρχιεπισκοπή, η Συμφωνία της Αθήνας τον Οκτώβριο 1992 προκάλεσε μεγάλο ενδιαφέρον και ελπίδες για πιθανή λύση του “εκκλησιαστικού” προβλήματος, αλλά και κάθετη διάσπαση μέσα στην Κοινότητα.

Πραγματικά, το 1993 ήταν μια πολύ δύσκολη χρονιά για την Κοινότητα και ειδικότερα για το συμβούλιό της που υποστήριζε τη Συμφωνία της Αθήνας και προσπαθούσε να πείσει τα μέλη της ότι έπρεπε να την εγκρίνουν με την ψήφο τους σε ειδική συνέλευση. Όμως αντιμετώπιζε μια απίστευτα σκληρή αντίδραση από αυτούς που για πολλούς λόγους, θρησκευτικούς, πολιτικούς και οικονομικούς ακόμη, έβλεπαν με κακό μάτι οποιαδήποτε συμφωνία με την Αρχιεπισκοπή και συνεργασία με τον κ. Στυλιανό.

Από τους αντιπάλους της Συμφωνίας σχεδόν αμέσως ιδρύθηκε η Επιτροπή Προστασίας του Κοινοτικού Θεσμού που συνεδρίασε για πρώτη φορά στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ στο Σίδνεϊ, αλλά δημιουργήθηκαν και περιέργες συμμαχίες κομμουνιστών με ακροδεξιούς και άθεων με θρησκόπληκτους Καντιωτικούς εχθρούς του Αρχιεπισκόπου. Όπως ήταν φυσικό, ο παροικιακός Τύπος έπαιξε σημαντικό ρόλο στη δημόσια συζήτηση για τη Συμφωνία της Αθήνας και τις μάχες που δόθηκαν μέσα στην Κοινότητα. Ο “Κήρυκας” αγκάλιασε τους κομμουνιστές εχθρούς του και διέθεσε τις σελίδες του για πύρινα άρθρα τους εναντίον του συμβουλίου της Κοινότητας και της Συμφωνίας της Αθήνας, ενώ ο “Κόσμος”, συνεπής στις αρχές του για μια παροικία ενωμένη υποστήριξε το συμβούλιο της Κοινότητας και τη Συμφωνία της Αθήνας.

Τώρα, βέβαια, η κατάσταση έχει αλλάξει ριζικά και πολλοί πρώην φίλοι τότε έχουν γίνει άσπονδοι εχθροί, ενώ πρώην άσπονδοι εχθροί τότε έχουν συμφιλιωθεί, όμως δεν μπορούμε να μην αναφέρουμε ότι η μεγάλη σύγκρουση μέσα στην Κοινότητα, παρά την σκληρότητά της ήταν και ένας θρίλαμπος των δημοκρατικών διαδικασιών στον ιστορικό λαϊκό φορέα. Κανείς άλλος φορέας δεν θα μπορούσε να επιβιώσει μια τόσο σκληρή αντιπαράθεση, στην οποία πολύχρονα φιλίες διαλύθηκαν και οικογένειες ακόμη διχάστηκαν. Αν έλειπαν, τουλάχιστον, οι μαζικές εγγραφές νέων μελών που χάθηκαν από την Κοινότητα όταν έληξε το πρόβλημα και κάποιες αξέχαστες ασχήμιες, ειδικά στην έκτακτη γενική συνέλευση στο Δημαρχείο Μάριγκβιλ... Η μεγάλη σύγκρουση στην Κοινό-

Γράφει ο Γιώργος Χατζηβασιλίας

τητα έφτασε μέχρι το Κομμουνιστικό Κόμμα Αυστραλίας και προκάλεσε διάσπαση ανάμεσα στους Έλληνες κομμουνιστές όταν το ΚΚΑ τους συμβούλευσε να μην απορρίψουν ασυζητητί την Συμφωνία της Αθήνας και πολλοί από αυτούς αποχώρησαν από το Κόμμα, κάτι πολύ ασυνήθιστο δεδομένης της υπακοής των συντρόφων στα κόμματά τους.

Τελικά, το διοικητικό συμβούλιο κέρδισε όλες τις ψηφοφορίες για την έγκριση της Συμφωνίας της Αθήνας και σε συνάντηση του Χάρη Δανάλη και Νίκου Παπανικητά με τον Αρχιεπίσκοπο, ο κ. Στυλιανός φάνηκε συνεργάσιμος, μέχρι που οι ανεξάρτητες Κοινότητες στις άλλες πολιτείες απέρριψαν τη Συμφωνία και η Κοινότητα Σίδνεϊ βρέθηκε απομονωμένη. Όμως στην τελική απόρριψη της Συμφωνίας της Αθήνας συνέβαλε η φημισμένη πια ομιλία του προέδρου της Κοινότητας, Χάρη Δανάλη, σε κοινοτική εκκλησία στο Νιουκάστλ όπου ά-

τριάρχη στο Σίδνεϊ.

Θα πρέπει στο σημείο αυτό να αναφέρουμε ότι στις εκλογές του 2004, δεν είχε υποβάλει υποψηφιότητα ο Νίκος Παπανικητάς ύστερα από διαφωνία του στις συζητήσεις για τη διαμόρφωση κοινού ψηφοδέλιου και ο Χάρης Δανάλης επανεξελέγη πρόεδρος σε ένα συμβούλιο με εχθρούς της Συμφωνίας της Αθήνας. Παρόλο που στο νέο συμβούλιο συμμετείχαν εχθροί της εφημερίδας μας και φίλοι των επαγγελματιών αντιπάλων μας, ο “Κόσμος” συνέχισε τη συνεργασία με την Κοινότητα επειδή πιστεύουμε ότι τα άτομα πάνε κι έρχονται, αλλά οι θεσμοί παραμένουν και πρέπει να τους υποστηρίξουμε επειδή χωρίς αυτούς η παροικία θα ήταν πολύ φτωχή, αν όχι ανύπαρκτη.

Με το νέο συμβούλιο, ένας γνωστός μεγαλοεπιχειρηματίας συμπάροικος φίλος του κ. Στυλιανού προσπάθησε να συμφιλώσει την Αρχιεπισκοπή με την Κοινότητα και για να τον βοηθή-

Μια αναμνηστική φωτογραφία με συμπάροικους από το Σίδνεϊ από το ταξίδι μου στην Ελλάδα το 1994, στο σπίτι του Γιάννη και της Πόπης Δημητρακοπούλου στη Γλυφάδα. Από αριστερά ο Ντίνος και η Βούλα Τσολομούτη, η Δρ Ντόροθι Οικονόμου με τους αξέχαστους γονείς της Αλίκη και Γιάννη και τον Γιάννη Δημητρακόπουλο που δεν είναι πια μαζί μας. Καθιστοί δεξιά η Πόπη Δημητρακοπούλου με τον υπογράφο.

σκησε κριτική στον κ. Στυλιανό, ο οποίος απουσίαζε στην Ελλάδα.

Ο κ. Δανάλης έκανε την κριτική του για εσωτερική κατανάλωση σε ένα κοινοτικό περιβάλλον πολύ “αντιστυλιανικό” και δεν περίμενε ότι θα τύχει δημοσιότητας, αλλά κάποιος καλοθελητής μαγνητοφώνησε την ομιλία του που έστειλε δεόντως σε ραδιοεμφωνητή στο Σίδνεϊ, ο οποίος θεώρησε καλό να την αναμεταδώσει σε εκπομπή του. Ο κ. Στυλιανός εξαγριώθηκε και αν δεν κάνω λάθος, τότε απέσυρε τους ιερείς της Αρχιεπισκοπής από τις δύο κοινοτικές εκκλησίες, που έμειναν χωρίς ιερείς για πολλές εβδομάδες, ενώ έγιναν θορυβώδεις διαμαρτυρίες κοινοτικών θρησκευομένων για το πρόβλημα αυτό κατά την επίσκεψη του Οικουμενικού Πα-

τριάρχου στο Σίδνεϊ. Θα πρέπει στο σημείο αυτό να αναφέρουμε ότι στις εκλογές του 2004, δεν είχε υποβάλει υποψηφιότητα ο Νίκος Παπανικητάς ύστερα από διαφωνία του στις συζητήσεις για τη διαμόρφωση κοινού ψηφοδέλιου και ο Χάρης Δανάλης επανεξελέγη πρόεδρος σε ένα συμβούλιο με εχθρούς της Συμφωνίας της Αθήνας. Παρόλο που στο νέο συμβούλιο συμμετείχαν εχθροί της εφημερίδας μας και φίλοι των επαγγελματιών αντιπάλων μας, ο “Κόσμος” συνέχισε τη συνεργασία με την Κοινότητα επειδή πιστεύουμε ότι τα άτομα πάνε κι έρχονται, αλλά οι θεσμοί παραμένουν και πρέπει να τους υποστηρίξουμε επειδή χωρίς αυτούς η παροικία θα ήταν πολύ φτωχή, αν όχι ανύπαρκτη.

Με το νέο συμβούλιο, ένας γνωστός μεγαλοεπιχειρηματίας συμπάροικος φίλος του κ. Στυλιανού προσπάθησε να συμφιλώσει την Αρχιεπισκοπή με την Κοινότητα και για να τον βοηθή-

της Ζωής Λίππη, πολύτιμων συνεργατών μας που επέστρεψαν στην Ελλάδα.

Να πούμε ακόμη ότι ενώ στο μεταξύ ο “Κήρυκας” είχε κλείσει το γραφείο του στην Αθήνα, ο “Κόσμος” είχε διορίσει ανταποκριτή έναν ευσυνειδητό και εργατικότατο νέο, τον Γιώργο Φούντα, ο οποίος για πολλά χρόνια μάς έστειλε τις τελευταίες ειδήσεις από την πατρίδα.

Στα νέα γραφεία μας είχαμε την καλή τύχη να συνεργαστούμε με σπουδαίους συναδέλφους όπως την Κατερίνα Ορφανίδου, τη Χρυσώ Χρυσάνθους που επέστρεψε στην Κύπρο, τον Νίκο και την Τάνια Γρίβα, την Κούλα Μιχαήλ και την αδελφή της Ρία, που είναι πάλι μαζί μας τώρα, την Τζίνα Τσούτσουρα, τον Αντώνη Πετρόγιαννη πριν επιστρέψει στην Ελλάδα, την Άννα Αρσένη, τον Παναγιώτη Διαμάντη για τις αγγλικές σελίδες και τον Παναγιώτη Νικολάου στα αθλητικά, ενώ επέστρεψε κοντά μας και ο Γιώργος Τσερδάνης.

Το 1994, με πρόταση του Γιώργου Μεσσάρη ταξίδεψα στη Σιγκαπούρη για να επισκεφθώ και να γράψω τις εμπειρίες μου για τις εντυπωσιακές εγκαταστάσεις των Singapore Airlines και τον τρόπο που εκπαιδεύονται οι εργαζόμενοι της, ένα πολύ ενδιαφέρον ταξίδι που συνεχίστηκε στην Ελλάδα.

Εκεί συναντήθηκα με την “μητέρα” της Συμφωνίας της Αθήνας, Βιργινία Τσουδερού, μια ευγενέστατη μορφή της πολιτικής, που μου έδωσε συνέντευξη στην οποία μεταξύ άλλων εξέφρασε την απογοήτευσή της για την απόρριψη της Συμφωνίας της Αθήνας, αλλά και τις τύψεις της επειδή δεν επισκέφτηκε την Αυστραλία για να εξηγήσει την Συμφωνία στην ομογένεια και να συνηγορήσει υπέρ της αποδοχής της.

Τότε συναντήθηκα και με τον υφυπουργό Εξωτερικών, Γρηγόρη Νιώτη, που μόλις είχε αναγγείλει τη (βιαστική) ίδρυση του ΣΑΕ για να κολακεύσει τον Ανδρέα Παπανδρέου επειδή κυκλοφορούσαν φήμες ότι θα έχανε τη θέση του στο υπουργικό συμβούλιο.

Το έχω αναφέρει πολλές φορές και θα το ξαναπώ ότι οι εξηγήσεις που μου έδωσε σε συνέντευξη ο κατά τα άλλα συμπαθέστατος και μπορώ να πω ειλικρινής φίλος των Αποδήμων, κ. Νιώτης, για το ΣΑΕ δεν με ικανοποίησαν επειδή υποπεύομαι ότι και ο ίδιος δεν ήξερε τί ήθελε, όπως ακόμη δεν έχουν ιδέα. Από τότε είχα εκφράσει τις αντιρρήσεις μου και θα συνεχίσω μέχρι το ΣΑΕ γίνει πραγματικό όργανο των Αποδήμων με πραγματικούς εκπροσώπους μας και κάθε δεκάρα του Έλληνα φορολογούμενου θα πιάνει τόπο για το συμφέρον της ομογένειας και της πατρίδας μας.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΤΡΙΤΗ, σείονται τα θεμέλια του “Κόσμου”